

တရားရုံးချုပ်၊ ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော ဦးမြင့်အောင်နှင့်
ဦးစိန်လှိုင် တို့၏ရှေ့တွင်

ဒေါ်ချိုက်သင်း(ခ) ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်
(၄င်း၏အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဦးဇော်ဝင်း)
နှင့်
ဒေါ်ခင်ညွန့်.ပါ-၆*

အိမ်ငှားဖြစ်သူ တရားပြိုင်ကို အခန်းတစ်ခန်း ပြန်ပေးရန်
တရားပြိုင်နှင့် မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ
တို့ ပဋိညာဉ်ပြုလုပ်ထားသဖြင့် တရားရုံးက တရားလို
ကို အခန်းလက်ရောက်ရထိုက်ကြောင်း ဒီကရီချမှတ်
ပေးခြင်းမှာ မှန်ကန်မှုရှိ၊မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တိုက်ခန်း၌ ဒေါ်ချိုက်သင်း (ခ)
ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်တို့ နေထိုင်သည်မှာ နှစ်ပေါင်း(၂၀) ကျော်ခြင်း၊
(၈) နှစ်ခန့် အိမ်လခပေးခဲ့သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်ခြင်းတို့ကို

---

* ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၃။
+ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၁၇၁ တွင်
ချမှတ်သော ၃၀-၇-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါ တရားရုံးချုပ် (ရန်ကုန်
ရုံးထိုင်) ၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကိုအထူးအယူခံမှု။

ဒေါ်ချိုက်သင်း(ခ)
ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသူဦးဇော်ဝင်း)
နှင့်
ဒေါ်ခင်ညွန့်ပါ ၆

ပေါင်းစပ်သုံးသပ်ပါက ဒေါ်ချိုက်သင်း (ခ) ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်တို့ကို အိမ်ရှင်ဦးကျော်မြင့်၏ အိမ်ငှားအဖြစ်အသိအမှတ်ပြုလျှင် မှားယွင်း မည်မဟုတ်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ယူဆသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ခြုံငုံသုံးသပ်ရလျှင် ရန်ကုန်မြို့တော် စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီက တရားပြိုင် ဒေါ်ချိုက်သင်း (ခ) ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်အား တိုက်သစ်မှ အခန်းတစ်ခန်းပြန်ပေးရန် စီမံခန့်ခွဲရေးလမ်းကြောင်းအရ ပဋိညာဉ်တစ်ရပ် ပြုလုပ်ထားသည်။ ဒေါ်ချိုက်သင်း (ခ) ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်သည် ဦးကျော်မြင့်၏ အိမ်ငှားဟု ကောက်ယူဖွယ်ရာ သက်သေအထောက်အထားများလည်းရှိသည်။ သို့ဖြစ်ရာ တရားရုံးချုပ်က မြေရှင် ဦးကျော်မြင့်၊ ဒေါ်ခင်ညွန့်တို့၏ ပစ္စည်းနှင့်ပတ်သက်သော အခွင့်အရေးကို ထိခိုက်မည်ဟု အကြောင်း ပြုပြီး ဒေါ်ခင်ညွန့်တို့ စွဲဆိုသည့်အတိုင်း တိုက်ခန်းလက်ရောက် ရထိုက်ကြောင်း ဒီကရီချမှတ်ခြင်းမှာ မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးဝင်းမြင့်၊
- တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားပြိုင်များအတွက် - ဦးခင်မောင်ထွန်း၊
- တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ

ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၉၁/၂၀၀၃
တွင် အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်ခင်ညွန့်ပါ ၆ ဦးက အယူခံတရားလို

၂၀၀၈
 ဒေါ်ချိုက်သင်း(ခ)
 ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်
 (၄င်း၏အထွေထွေ
 ကိုယ်စားလှယ်စာ
 ရသူးဦးဇော်ဝင်း)
 နှင့်
 ဒေါ်ခင်ညွန့်ပါ ၆

ဒေါ်ချိုက်သင်း (ခ) ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်အပေါ် ဒေါ်ချိုက်သင်း (ခ) ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်တို့ လက်ရှိနေထိုင်လျက်ရှိသည့် တိုက်ခန်းမှာ မိမိတို့ပိုင်ဆိုင်သည့်တိုက်ခန်းဖြစ်ကြောင်း မြက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှု နှင့် လက်ရောက်ရလိုမှုစွဲဆိုသည်။ တိုင်းတရားရုံးက တိုက်ခန်း ပိုင်ကြောင်းမြက်ဟကြေညာပေးပြီး လက်ရောက်ရရှိရန်စွဲဆိုမှုကို ပလပ်သည်။ အဆိုပါ ဒီကရီကို ဒေါ်ခင်ညွန့်တို့က မကျေနပ်၍ တရားရုံးချုပ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၁၇၁/၂၀၀၇ တွင် အယူခံဝင်ရာ ဒေါ်ခင်ညွန့်တို့စွဲဆိုသည့်အတိုင်း ဒီကရီချမှတ်ပေး သည်။

တရားရုံးချုပ်၏ဒီကရီကို ဒေါ်ချိုက်သင်း (ခ) ဒေါ်သင်းသင်းနိုင် (၄င်း၏ကိုယ်စားလှယ်စာရသူး- ဦးဇော်ဝင်း) က မကျေနပ်၍ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ (၇) အရ တရားရုံးချုပ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၁၈၃/၂၀၀၇ တွင် လျှောက်ထားရာ တရားရုံးချုပ်၊ အထူးခုံရုံးက အောက်ပါပြဿနာကို ကြားနာရန် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုသည်-

“တရားပြိုင် လက်ရှိနေထိုင်လျက်ရှိသည့် မူလအဆောက် အအုံကို ဖြိုဖျက်ပြီးနောက် အသစ်ဆောက်လုပ်ရန်ရှိသည့် အဆောက်အအုံ၌ တရားပြိုင်အား အခန်းတစ်ခန်းပြန်လည် ပေးအပ်ရန်အတွက် တရားပြိုင်နှင့် မြို့တော်စည်ပင် သာယာရေးကော်မတီတို့အကြား ပဋိညာဉ်ပြုလုပ်ထားရှိ သည့်အခြေအနေတွင် တရားရုံးချုပ်က တရားလိုများနှင့် တရားပြိုင်တို့သည် အိမ်ရှင်အိမ်ငှားမဟုတ်ဆိုသောအချက် ကို အကြောင်းပြု၍ တရားလိုများသည် အချင်းဖြစ် တိုက်ခန်း ကို လက်ရောက်ရထိုက်ကြောင်း ဒီကရီချထားပေးသည်မှာ

တရားမျှတမှုနှင့် မှန်ကန်မှုရှိမရှိ”

ဒေါ်ချိုက်သင်း(ခ)
ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသွင်းဦးလော်ဝင်း)
နှင့်
ဒေါ်ခင်ညွန့်ပါ ၆

မူလရုံးတရားလို ဒေါ်ခင်ညွန့်တို့၏အဆိုလွှာတွင် ရန်ကုန်တိုင်း၊
လသာမြို့နယ်၊ (၂) ရပ်ကွက် ၊ အမှတ်-၁၁၇/၁၁၉ စဉ်အိုးတန်း
ဟုခေါ်သည့်မြေနှင့် ယင်းမြေပေါ်ရှိ (၄) ခန်းတွဲ (၃) ထပ် တိုက်၏
ပိုင်ရှင်များမှာ အမှတ် (၁၊ ၂၊ ၆) တရားလိုများ၏ ဖခင်၊ အမှတ်(၃၊
၄၊ ၅) တရားလိုများ၏အဘိုး ဦးခူဆွန်အင်း (ခ) ဦးဆန်နီ နှင့် အမှတ်
(၁၊ ၂၊ ၆) တရားလိုများ၏ဘကြီး၊ အမှတ် (၃၊ ၄၊ ၅) တရားလိုများ၏
အဘိုးများဖြစ်သော ဦးခူဆွန်ကြောင်း၊ ဦးခူဆွန်ချိန်နှင့်
ဦးခူဆွန်သီတို့ဖြစ်ကြကြောင်း၊ ၎င်းတို့သည် ဖခင် ဦးခူကြင်ကျားထံမှ
မှတ်ပုံတင်စာချုပ်များအရ အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အအုံများကို
အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ အမှတ်-၁၁၇ ၏ ခြေရင်းဘက်
မြေညီထပ်မှ အပေါ်ဆုံးထပ်ထိ ဥပစာကို မိမိတို့ဖခင်၊ ဘကြီး၊
အဘိုးတို့က ဦးအပိုင်မိသားစုကို အငှားချထားခဲ့ကြောင်း၊ ဦးအပိုင်
ကွယ်လွန်ရာ သားဖြစ်သူ ဦးရိမိန်နှင့် ဇနီးဒေါ်ကျင်ထွေးကို ဆက်လက်
အငှားချထားကြောင်း၊ ၁၉၉၃ ခုနှစ်တွင် ဦးရိမိန်တို့ ပြောင်းရွှေ့
ထွက်ခွာသွားရာ ယင်းဥပစာကို တရားပြိုင်များမိသားစုက တရားမဲ့
သိမ်းပိုက် ဝင်ရောက်နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ၂၀၀၁ ခုနှစ်တွင်
မြို့တော်စည်ပင်ကိုတင်ပြ၍ အချင်းဖြစ်ဥပစာနေရာ၌ အဆောက်
အအုံသစ် ဆောက်လုပ်ရန်စီစဉ်ရာ တရားပြိုင်များက ၎င်းတို့ပိုင်
ဥပစာဖြစ်ကြောင်းပြုမူခြင်းဖြင့် မိမိတို့ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို ထိပါး
နှောင့်ယှက်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ တရားပြိုင်များ လက်ရှိနေသော
တိုက်ခန်းသည် တရားလိုများပိုင်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာသည့်
ဒီကရီနှင့် တိုက်ခန်းလက်ရောက်ရရှိရန် တရားစွဲဆိုရကြောင်း
ဖော်ပြအဆိုပြုသည်။

ဒေါ်ချိုက်သင်း(ခ)
ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသူဦးဇော်ဝင်း)

နှင့်
ဒေါ်ခင်ညွန့်ပါ ၆

မူလရုံးတရားပြိုင် ဒေါ်ချိုက်သင်း (ခ) ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်၏
ချေပလွှာတွင် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် မြေပေါ်ရှိအဆောက်အအုံကို
တရားလိုများအမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်းနှင့် လက်ရှိထားစီမံ
ခန့်ခွဲကြောင်းကိုသက်သေပြရန်လိုကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်အခန်းကို
သက်ဆိုင်ရာအာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်းက နိုင်ငံခြားပြန်အခန်းဟု
သတ်မှတ်ပြီး၊ တရားပြိုင်၏ခင်ပွန်းကို တရားဝင်နေထိုင်ခွင့်
ပေးထားကြောင်း၊ ၁၉၉၃ ခုနှစ်တွင် မိမိတို့တရားမဲ့ ဝင်ရောက်
နေထိုင်သည်ဆိုခြင်းမှာ မဟုတ်ကြောင်း၊ ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင်
ခင်ပွန်းကွယ်လွန်ကြောင်း၊ တရားလိုဦးကျော်မြင့်က အချင်းဖြစ်
အိမ်ခန်းလခကောက်သဖြင့် တရားပြိုင်ကလစဉ် ပေးချေခဲ့၍
အိမ်ငှားအဖြစ်နေထိုင်လာခဲ့ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်အိမ်မြေကို
ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီက ပိုင်ဆိုင်မှု
မခိုင်မြဲသော အိမ်မြေအဖြစ်သတ်မှတ်ပြီး၊ ၎င်းတို့၏ စီမံခန့်ခွဲပိုင်ခွင့်
အာဏာအရ လိုအပ်သည်များကို စီစဉ်ဆောင်ရွက်ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊
အချင်းဖြစ်အခန်းမှ တရားပြိုင်အား ဖယ်ရှားသွားစေခြင်း၊
အဆောက်အအုံသစ် ဆောက်လုပ်ပြီးက အခန်းစားတစ်ခန်း
ပြန်ပေးရန် စီစဉ်ခြင်းကိစ္စမှာ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်၏ စီမံခန့်ခွဲမှု
အာဏာအရ လုပ်ဆောင်နေခြင်းဖြစ်၍ တရားရုံးမှ စီရင်ဆုံးဖြတ်
ပိုင်ခွင့်မရှိကြောင်း၊ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်မှ အချင်းဖြစ်အန္တရာယ်
ရှိသော အဆောက်အအုံမှ ထွက်ခွာဖယ်ရှားခိုင်း၍ တရားပြိုင်သည်
နေထိုင်ခြင်းမရှိတော့ကြောင်း၊ တရားလိုများက တိုက်သစ်
ဆောက်ပြီးပါက တရားပြိုင်အား အခန်းတစ်ခန်း ပြန်လည်နေရာချ
ထားပေးရမည့်အချက်ကို ကြိုတင်ကာကွယ်ပြီး မမှန်မကန် အမှုဆင်
စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလို၏ အမှုကိုပလပ်သင့်ကြောင်း ဖော်ပြ
ထုချေသည်။

၂၀၀၈
ဒေါ်ချိုက်သင်း(ခ)
ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်
(၄၄၄၄အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသွင်းဦးရေဝင်း)
နှင့်
ဒေါ်ခင်ညွန့်ပါ ၆

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးက တရားလိုစွဲဆိုသော တိုက်ဟောင်း
အား ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်မှု ဥပဒေနှင့်အညီ ဖြိုချပြီးဖြစ်၍
တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းမပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ တိုက်ဟောင်း၏
တတိယထပ်တွင် တရားပြိုင် ဒေါ်ချိုက်သင်း(ခ) ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်
တို့က အိမ်ငှားအဖြစ်နေထိုင်လာခဲ့ကြောင်း၊ တရားလိုဒေါ်ခင်ညွန့်
ပါ-၆ ဦးအား တိုက်ခန်းပိုင်ရှင်ဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးပြီး
တိုက်ခန်းလက်ရောက်ရရှိရန်စွဲဆိုမှုကို ပလပ်သည်။

တရားရုံးချုပ်က ဒေါ်ချိုက်သင်း (ခ) ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်သည်
အိမ်ငှားဖြစ်ကြောင်း၊ အိမ်လခပေးကြောင်း ထင်ရှားပေါ်ပေါက်မှု
မရှိကြောင်း၊ တရားစွဲဆိုချိန်တွင် အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်းမရှိတော့သဖြင့်
ဒေါ်ချိုက်သင်းအား လသာမြို့နယ် ပြည်သူ့ကောင်စီမှ နေထိုင်ခွင့်
ပြုခဲ့ခြင်းမှာ ကုန်ဆုံးပြတ်စဲသွားကြောင်း၊ အသစ်ပြန်လည်
ဆောက်လုပ်မည့်အဆောက်အအုံတွင် ဒေါ်ချိုက်သင်း တို့အား
အခန်းတစ်ခန်းအစားပြန်ပေးမည်ဆိုပါက မြေရှင်မူလရုံး တရားလို
ဒေါ်ခင်ညွန့်တို့၏ ပစ္စည်းနှင့်ပတ်သက်သော အခွင့်အရေးကို
ထိခိုက်မည်ဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်၍ မူလရုံးတရားလို စွဲဆိုသည့်အတိုင်း
ဒီကရီချမှတ်ပေးသည်။

အယူခံတရားလို ဒေါ်ချိုက်သင်း (ခ) ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်၏
ရှေ့နေက ကန်ထရိုက်တာမြေရှင်ဌာနမှူး (ယာ/အုံ) နှင့်
တရားပြိုင်တို့သည် အဆောက်အအုံသစ်ဆောက်လုပ်ပြီးပါက
မူလနေထိုင်သောအခန်းနေရာ၌ပင် အခန်းစားတစ်ခန်းပေးရန်
ပဋိညာဉ်ပြုထားကြောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင် ဦးကျော်မြင့်
(မူလရုံးတရားလို)သည် အမွေထိန်းစာရသူဖြစ်သော်လည်း ၎င်း
အမည်ပေါက်မြေပုံကို မတင်ပြနိုင်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်ယခင်

၂၀၀၈
 ဒေါ်ချိုက်သင်း(ခ)
 ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်
 (၄င်း၏အထွေထွေ
 ကိုယ်စားလှယ်စာ
 ရသူဦးဇော်ဝင်း)
 နှင့်
 ဒေါ်ခင်ညွန့်ပါ ၆

တိုက်ခန်းဟောင်းတွင် ၁၉၉၃ ခုနှစ်က ဒေါ်ချိုက်သင်းတို့ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်သိမ်းပိုက် နေထိုင်သည် ဆိုသော်လည်း (၁၀) နှစ်ခန့်ကြာမှ ယခုအမှုကို စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မူလရုံး တရားလိုဦးကျော်မြင့်က မြေညီထပ်၊ ပထမထပ်နှင့် အပေါ်ဆုံးထပ် (ဒေါ်ချိုက်သင်းတို့နေသောအထပ်) အတွက် ကျသင့်သောတစ်လ (၁၄၅) ကျပ်ကို လစဉ် ကောက်ယူသည်ဟု ဝန်ခံထွက်ဆိုထားကြောင်း၊ သက်သေခံအမှတ် (၃၀) နှင့် (၃၀-က) အိမ်လခပြေစာတွဲများကို ဦးကျော်မြင့်က ထုတ်ပေးထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အိမ်ရှင်အိမ်ငှား အဖြစ်ခံယူရာ၌ ကိုယ်အမှုအရာဖြင့်ပင် အိမ်ရှင်အိမ်ငှားအဖြစ် ရောက်ရှိနိုင်ကြောင်း၊ ၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၄၄၅ တွင်ညွှန်ပြထားကြောင်း၊ တရားလိုများက အမွေထိန်းစာအရ ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးရန် တောင်းဆိုသည့်အခန်းမှာ တရားပြိုင်နေသောအခန်းဟောင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုသည် အမွေထိန်းစာအရ အဆောက်အအုံသစ်ကို ပိုင်ရှင်အဖြစ် လွှဲပြောင်း ပေးရန် တောင်းဆိုရရှိထားခြင်း မရှိသေးကြောင်း၊ သက်သေခံ (၃၉) ပဋိညာဉ်စာချုပ်သည် ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာက စီမံ ခန့်ခွဲပိုင်ခွင့်အာဏာအရ ပြုလုပ်ထားခြင်းဖြစ်၍ ယင်းပဋိညာဉ်စာရ စည်ပင်သာယာဌာနမှူးက ဒေါ်ချိုက်သင်းအား အခန်းတစ်ခန်း ပြန်ပေးရန် တာဝန်ရှိကြောင်း၊ အထူးအယူခံခုံရုံး၏ ပြဿနာအပေါ် မူလရုံးတရားပြိုင်များဘက်သို့ အသာပေးဖြေဆိုကာ တရားရုံးချုပ်၊ တရားမပထမအယူခံမှု ၁၇၁/ ၂၀၀၇ ၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်ပယ်ဖျက် ပေးသင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်ဒေါ်ခင်ညွန့်တို့၏ရှေ့နေက မူလရုံး တရားလို ဦးကျော်မြင့်သည် အမွေထိန်းစာရရှိသူဖြစ်၍ သူတစ်ပါး

ဒေါ်ချိုက်သင်း(ခ)
ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသူဦးဇော်ဝင်း)
နှင့်
ဒေါ်ခင်ညွန့်ပါ ၆

လက်ဝယ်ရှိ အမွေဆိုင်ပစ္စည်းကို လက်ရောက်ရရန် တရားစွဲဆိုခွင့် ရှိကြောင်း၊ တရားပြိုင်ဒေါ်ချိုက်သင်း (ခ) ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်သည် လက်ရှိတိုက်ခန်းကို အပျောက်စနစ်ဖြင့် ဝယ်ယူပိုင်ဆိုင်လက်ရှိထားသူ မဟုတ်သည့်ပြင် တစ်စုံတစ်ရာ အခွင့်အရေးမရှိဘဲ နေထိုင်သူ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ချိုက်သင်း၏ အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ် ဦးဇော်ဝင်း ထွက်ချက်ကို စိစစ်ပါကတွေ့ရှိနိုင်ကြောင်း၊ ၎င်းတို့သည် တရားလို၏ အိမ်ငှား/တစ်ဆင့်ခံအိမ်ငှားအဖြစ် နေထိုင်ခြင်း မဟုတ်ကြောင်း၊ ဆိုင်ရေးဆိုင်ခွင့်အရ ဝယ်ယူနေထိုင်ခြင်း မဟုတ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်ဘက်မှ ထုချေထွက်ဆိုချက်မှာ သက်သေခံ (၅) စာဖြင့် အမှတ်-၁၁၇၊ ဒုတိယထပ်၊ စဉ့်အိုးတန်းလမ်း၊ အမှတ် (၂) ရပ်ကွက်၊ လသာမြို့နယ်ဟု ခေါ်တွင်သည့်တိုက်ခန်းတွင် မြို့နယ်ကောင်စီမှ နေထိုင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်ဆိုခြင်းပင်ဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုတရားစွဲဆိုချိန်တွင် ယင်းအဆောက်အအုံမှာ တည်ရှိမှု မရှိတော့သဖြင့် တရားပြိုင် ဒေါ်ချိုက်သင်းအား လသာမြို့နယ်၊ ပြည်သူ့ကောင်စီမှ နေထိုင်ခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းသည်လည်း ကုန်ဆုံးရပ်စဲသွားကြောင်း၊ ဤမှုသဘောကို တရားရုံးချုပ်၊ တရားမအထူး အယူခံမှုအမှတ် ၁၇/၂၀၀၅၊ ဦးသန်းလွင်နှင့် ဒေါ်ခင်ညွန့်ပါ ၆ အမှုတွင် လိုက်နာဆုံးဖြတ်ထားကြောင်း၊ အချင်းဖြစ် အဆောက်အုံနှင့် မြေတို့အတွက် ဦးကျော်မြင့်က အမွေထိန်းစာ ရရှိထားပြီးဖြစ်၍ တရားလိုတို့တွင် ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့်၊ စီမံခန့်ခွဲပိုင်ခွင့်ရှိကြောင်း၊ ပိုင်ရှင်အစစ်အမှန်မှာ သက်သေခံ (၈) တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁/၂၀၀၃ ၏ စီရင်ချက်အရ တရားလိုတို့သာဖြစ်ကြောင်း၊ သက်သေခံ (၃၉) ပဋိညာဉ်ကို ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီနှင့် တရားပြိုင်တို့အကြား ပြုလုပ်ထားသော်လည်း၊ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်အပေါ်အခြေခံ၍ ပြုလုပ်ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်

၏လက်ရှိထားပိုင်ခွင့် အခွင့်အရေးကို အသိအမှတ်ပြု ချုပ်ဆိုထားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးကျော်မြင့်အပါအဝင် တရားလိုတို့၏ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့် စီမံခန့်ခွဲပိုင်ခွင့်များကို သက်သေခံ (၃၉) ပဋိညာဉ်က လွှမ်းမိုး ချေဖျက်နိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ယင်းပဋိညာဉ်သည် တရားလိုတို့၏ ပစ္စည်းကို ထိခိုက်နစ်နာစေခြင်းဖြစ်ပေါ်သဖြင့် ပဋိညာဉ်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၃ အရ တရားဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ဒေါ်စပ်ချစ်ဦး (ကွယ်လွန်သူဒေါ်စပ်လိပ်လုံ၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်) ပါ ၉ နှင့် ဦးစိုင်းရီအမှု^(၁) ကို ကိုးကားလိုကြောင်း၊ တရားရုံးချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီသည် တရားမျှတမှန်ကန်သဖြင့် ဤအထူး အယူခံမှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်း လျှောက်ထားသည်။

အမှုကိုစိစစ်ကြည့်ရှုရာတွင် ရန်ကုန်တိုင်း၊ လသာမြို့နယ်၊ (၂) ရပ်ကွက်၊ စဉ့်အိုးတန်းလမ်း၊ အမှတ်-၁၁၇/၁၁၉ ဟု ခေါ်တွင်သော မြေကွက်နှင့်ယင်းမြေကွက်တွင် ယခင်ရှိခဲ့သော (၄) ခန်းတွဲ (၃) ထပ်တိုက်ကို ဦးခူကြင်ကြူးက (၃၀-၁-၁၉၁၄) နေ့စွဲပါ မှတ်ပုံတင်အရောင်းအဝယ်စာချုပ် (သက်သေခံ ဆ) ဖြင့် ဝယ်ယူ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သည်။ ၎င်းကွယ်လွန်ရာ မြေနှင့်တိုက်ကို သားများဖြစ်သော ဦးခူဆွန်သီ၊ ဦးခူဆွန်ကြောင်း၊ ဦးခူဆွန်အင်း နှင့် ဦးခူဆွန်ချိန်တို့က (၅-၁၀-၁၉၃၄) ရက်စွဲပါ မှတ်ပုံတင်စာချုပ် (သက်သေခံ-၆)အရ အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်သည်။

ဦးခူဆွန်သီတို့ညီအစ်ကိုများသည် ၁၉၇၀ ခုနှစ်မတိုင်မီကပင် ကွယ်လွန်ပြီးနောက်၊ ကျန်ရစ်သူသားသမီးများမှ ဦးကျော်မြင့် (မူလရုံးအမှတ် ၆ တရားလို)က ၁၉၉၄ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်တိုင်း၊

---

(၁) ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၆၀ (စုံညီ)

၂၀၀၈
ဒေါ်ချိုက်သင်း(ခ)
ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသူဦးဇော်ဝင်း)
နှင့်
ဒေါ်ခင်ညွန့်ပါ ၆

အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၌ အမွေထိန်းလက်မှတ်စာ လျှောက်ထား
ရရှိခဲ့သည်။

ဦးကျော်မြင့် (တရားလိုဒေါ်ခင်ညွန့်တို့၏ အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ) က အချင်းဖြစ်ဥပစာတစ်ခြမ်းကို မိမိတို့၏
ဖခင်၊ ဘကြီး၊ အဘိုးများက ဦးအပိုင်မိသားစုကို အငှားချထား
ခဲ့ကြောင်း၊ ဦးအပိုင်ကွယ်လွန်ရာ သားဦးရိမိန်နှင့် ဇနီးတို့ကို
ဆက်လက်ငှားခဲ့ကြောင်း၊ ၁၉၉၃ ခုနှစ်တွင် ဦးရိမိန်နှင့်
ဇနီးတို့နိုင်ငံခြားသို့အပြီးအပိုင်ပြောင်းသွားချိန် တရားပြိုင်မိသားစုက
အပေါ်ဆုံးထပ်အခန်းကို တရားမဲ့သိမ်းပိုက်ဝင်ရောက်နေထိုင်ခြင်း
ဖြစ်ကြောင်းထွက်ဆိုတင်ပြသည်။

တရားပြိုင် ဒေါ်ချိုက်သင်း (ခ) ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်က
တိုက်ခန်းတွင် မိမိ၏ခင်ပွန်း ဦးဌေးဝင်းကို သက်ဆိုင်ရာအာဏာပိုင်
အဖွဲ့က တရားဝင်နေထိုင်ခွင့်ပေး၍နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ၁၉၈၉
ခုနှစ်တွင် ဦးဌေးဝင်းကွယ်လွန်ကြောင်း၊ မိမိတို့သည် ဦးကျော်မြင့်အား
လစဉ်အိမ်လခများပေးနေသော အိမ်ငှားများဖြစ်ကြောင်း၊ တရားမဲ့
ဝင်ရောက်နေထိုင်ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း ခုခံချေပသည်။ ဒေါ်ချိုက်သင်း
(ခ) ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်၏ဇမာင် ဦးဇော်ဝင်းက အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူအဖြစ်ထွက်ဆိုရာ၌ ၁၉၇၈ ခုနှစ်တွင်
ဦးဌေးဝင်းအား ရန်ကုန်တိုင်းပြည်သူ့ကောင်စီ အလုပ်အမှုဆောင်
အဖွဲ့က အချင်းဖြစ်အခန်းတွင် နေခွင့်ပြုခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။

ဦးဇော်ဝင်းတင်ပြသော ၁၉၈၀ ခုနှစ်က အိမ်ထောင်စုစာရင်း
(သက်သေခံ-၂) တွင် ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်၏ အမည်ပါရှိသည်။
လသာမြို့နယ်၊ ပြည်သူ့ကောင်စီကရေးသောစာ (သက်သေခံ-၃)

တွင်လည်းကောင်း၊ ယင်းအခန်းတွင် နောက်တိုးဝင်ရောက်
နေထိုင်ခွင့်ပြုသည့် တိုင်းပြည်သူ့ကောင်စီ၏စာ (သက်သေခံ-၅)
၌လည်းကောင်း၊ ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်၏ အမည်မပါရှိချေ။ သို့ဖြစ်၍
ဦးဇော်ဝင်းတင်ပြသော စာရွက်စာတမ်းများသည် အချင်းဖြစ်
တိုက်ခန်းတွင် ဒေါ်ချိုက်သင်း (ခ) ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်ကို နေထိုင်ခွင့်
ပြုသည့်အထောက်အထားမဟုတ်ဘဲ၊ နေထိုင်မှုကို အသိအမှတ်
ပြုသည့် သက်သေခံချက်သာဖြစ်သည်။

ဒေါ်ချိုက်သင်း (ခ) ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်က ဦးကျော်မြင့်ကို
အိမ်လခပေးကြောင်း ပြောစာများ (သက်သေခံ-၃၀ နှင့် ၃၀-က)
ကို တင်ပြသော်လည်း ပြောစာများတွင်ဖော်ပြသည့် အိမ်ငှားနေသူ
အမည်မှာ ဦးအဝိုင်ဖြစ်ပြီး၊ ဒေါ်ချိုက်သင်းသို့မဟုတ် ၎င်း၏ခင်ပွန်း
အမည်မဟုတ်ချေ။

အယူခံတရားပြိုင် ဦးကျော်မြင့်၏ရှေ့နေက ဒေါ်ချိုက်သင်း
နှင့် တရားလိုတို့ကြား အိမ်ရှင်အိမ်ငှားစာချုပ်မရှိခြင်း၊ အိမ်လခ
ပြောစာများကို ဦးကျော်မြင့်အားပြ၍ ဦးကျော်မြင့်လက်မှတ်
ဖြစ်ကြောင်းပြန်လှန်မေးမြန်းမှုမရှိခြင်း၊ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်ထံ
ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၁၃ (၁) နှင့် ၂၇ (၁) တို့အရ
လျှောက်ထားမှုမရှိခြင်း၊ အချင်းဖြစ်အခန်းသည် နိုင်ငံခြားပြန်အခန်း
ဖြစ်ကြောင်းအထောက်အထားမပြနိုင်ခြင်းစသော အချက်များသည်
ဒေါ်ချိုက်သင်း (ခ) ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်၏ အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်
ဦးဇော်ဝင်း ထွက်ချက်အရ ပေါ်ပေါက်ကြောင်းလျှောက်ထားသည်။

ဒေါ်ချိုက်သင်း (ခ) ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်၏ အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဦးဇော်ဝင်းက အချင်းဖြစ်အခန်းသို့ ၁၉၇၈

၂၀၀၈
ဒေါ်ချိုက်သင်း(ခ)
ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသူဦးဇော်ဝင်း)
နှင့်
ဒေါ်ခင်ညွန့်ပါ ၆

ခုနှစ်ကပင်ရောက်ရှိကြောင်း၊ အိမ်ရှင်ဦးကျော်မြင့် ကျေနပ်
လောက်အောင် အိမ်လခပေး၍ နေထိုင်လာခဲ့သည်မှာ အဆောက်အုံ
ဖျက်သည်အထိဖြစ်ကြောင်း၊ ကျသင့်သောအိမ်လခကို ယခင်အိမ်ငှား
ဦးအိုင်အမည်ဖြင့် ဦးကျော်မြင့်က ပြေစာပေး၍ ကောက်ခံခဲ့ကြောင်း
ထွက်ဆိုတင်ပြသည်။ အချင်းဖြစ်တိုက် မြေညီထပ်တွင်နေသော
ဦးကျန်ဆွေးရန် (ပြိုင်ပြ-၃) က နောက်ဖေးထပ်ခိုးတွင် ဒေါ်ကျင်ထွေး
(ဦးအိုင်၏ချွေးမ) နှင့် ဦးရီမိန် နေကြောင်း၊ အိမ်လခကို
ဒေါ်ကျင်ထွေးအားပေးကြောင်း၊ အပေါ်ထပ်နေ ကိုသန်းလွင်နှင့်
အပေါ်ဆုံးထပ်နေ ဒေါ်ချိုက်သင်း (ခ) ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်တို့က
လည်း အိမ်လခပေးကြောင်း၊ ဒေါ်ချိုက်သင်း (ခ) ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်
ကို ထောက်ခံထွက်ဆိုသည်။

အချင်းဖြစ်တိုက် မြေညီထပ်ရှေ့ပိုင်းတွင်နေထိုင်သော
ဒေါ်မြင့် (ပြိုင်ပြ-၆) က မိမိမှအပ တိုက်နောက်ခန်းတွင်နေသော
ဦးကျန်ဆွေးရန်မိသားစု၊ ပထမထပ်တွင်နေသော ဦးသန်းလွင်
မိသားစုနှင့် အပေါ်ထပ်တွင်နေသော ဒေါ်ချိုက်သင်း (ခ)
ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်တို့ မိသားစုတို့က ဦးကျော်မြင့်အား (၁) ခန်းလျှင်
(၆၀) ကျပ်စီပေး၍ ဦးကျော်မြင့်ကယူသည်ကို မိမိတွေ့ကြောင်း၊
မူလအိမ်ငှားအမည်မှာ ဦးအိုင်ဖြစ်ကြောင်း၊ အိမ်လခပေးသူများက
၎င်းတို့အမည်ဖြင့် အိမ်လခပြေစာများ ပေးရန်ပြောသော်လည်း
ဦးကျော်မြင့်က အမည်ပြောင်းပေးမည်မဟုတ်ကြောင်း၊ ဦးအိုင်
အမည်ဖြင့် ရပါတယ်ဟု ပြောပြီးအိမ်လခကောက်ကြောင်း၊
ဒေါ်ချိုက်သင်း (ခ) ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်ကို ထောက်ခံထွက်ဆိုထား
သည်။ ဒေါ်မြင့် ထွက်ဆိုချက်များမမှန်ကြောင်း ဦးကျော်မြင့် ဘက်မှ
ပြန်လည်မေးမြန်းသော်လည်း ပျက်ပြယ်မှုမရှိချေ။ ဦးကျော်မြင့်

“ မြေညီထပ်၊ အပေါ်ဆုံးထပ်၊ ပထမထပ်နှင့်အချင်း
ဖြစ် အပေါ်ဆုံးထပ်ပေါင်းပြီး တစ်လအိမ်လခ ၁၄၅/-
ကောက်ခံပါသည်။ အိမ်ငှားအမည်ကို ဦးအိုင်အမည်ဖြင့်
ဖော်ပြပြီး အိမ်ရှင်အမည်ကို ကျွန်တော်ဦးကျော်မြင့်အမည်
ဖြင့်ထားပါသည်။ ဦးရိမိန်ရှိစဉ်က လခများကို ၎င်းထံမှ
လည်းကောင်း၊ နောက်ပိုင်းဒေါ်ကျင်ထွေးထံမှလည်းကောင်း
လခတောင်းပြီး အိမ်လခပြေစာများကို ဒေါ်ကျင်ထွေးအား
ပေးပါသည်။

၁၉၉၃ ခုနှစ်နောက် ဒေါ်ကျင်ထွေး နိုင်ငံခြားသို့
ပြန်သွား သည်ဆိုသောနောက်ပိုင်းတွင် လခပြေစာဖြတ်ပိုင်း
များကို မည်သူ့အား ကျွန်တော်ပေးသလဲဆိုက ပထမထပ်
နေ ဦးသန်းလွင် အားပေးပါသည်။ ဒေါ်ကျင်ထွေးကိုယ်စား
ဦးသန်းလွင်က တောင်းသဖြင့် ဦးသန်းလွင်အား အိမ်လခ
ပြေစာများကို ဦးအိုင်အမည်ဖြင့်ပေးခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့
ကျွန်တော်အိမ်လခပြေစာပေးလာခဲ့သည်မှာဤအမှုဖြစ်သည်
အထိဆိုလျှင် အန္တရာယ်ရှိ အဆောက်အအုံအဖြစ် သတ်မှတ်
သည့် ၂၀၀၁ ခုနှစ်အထိတော့ ကျွန်တော်အိမ်လခပြေစာများ
ပေးပြီး ဦးသန်းလွင်ထံမှ လခကောက်ပါသည်။ ယင်းနောက်
မကောက်တော့ပါ။ ဤသို့လစာ ပြေစာပေးပြီး လခကောက်
သည်ဆိုခြင်းမှာ မြေညီထပ်၊ ပထမထပ်၊ အပေါ်ဆုံးထပ်
(၃) ခန်းလုံးအတွက် ကျသင့်သော တစ်လ ၁၄၅/- ကို
ကျွန်တော်လစဉ်ကောက်ယူခြင်းဖြစ်ပါသည်။

၂၀၀၈
ဒေါ်ချိုက်သင်း(ခ)
ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသူဦးဇော်ဝင်း)
နှင့်
ဒေါ်ခင်ညွန့်ပါ ၆

အဆိုပါ ၁၄၅/- ကို မြေညီထပ်၊ ပထမထပ်နှင့်
အချင်းဖြစ် အပေါ်ဆုံးထပ်အခန်းနေသူများက စုပြီးပေးကြ
ခြင်းဖြစ်ပါသည်ဆိုလျှင် မဟုတ်ပါ။ (၃) ခန်းလုံးအတွက်
၁၄၅/- ပေးခြင်းဖြစ်ပါသည်။”

ဟူ၍ ပါရှိသည်။

အထက်ပါ ဦးကျော်မြင့်ထွက်ချက်မှာ အိမ်လခရခြင်းကို
ဝန်ခံပြီး ဒေါ်ချိုက်သင်း (ခ) ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်ကို အိမ်ငှားအဖြစ်
အသိအမှတ်မပြုကြောင်း၊ ၎င်းထံမှ အိမ်လခလည်းမယူကြောင်း
ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်ဟုယူဆသည်။ သို့သော်လည်း ဒေါ်ချိုက်သင်း (ခ)
ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်သည် ၁၉၈၀ ခုနှစ်ထက်နောက်မကျဘဲ အချင်းဖြစ်
တိုက်အပေါ်ဆုံးတိုက်ခန်းတွင် နေထိုင်လာခဲ့ကြောင်း ပေါ်လွင်သည်။
အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်းတွင် ဒေါ်ချိုက်သင်း (ခ) ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်
တို့မိသားစုက တရားမဲ့ဝင်ရောက်နေထိုင်သည် ဟု စွပ်စွဲချက်မှာလည်း
ဦးကျော်မြင့်အပြောသာရှိသည်။ ယခုအမှု မဖြစ်မီ (၁၀) နှစ်
ခန့်အတွင်း ဒေါ်ချိုက်သင်း (ခ) ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်တို့အား
ဖယ်ရှားထွက်ခွာပေးရန် တစ်စုံတစ်ရာအရေးဆို ဆောင်ရွက်မှု
မပြုခဲ့ချေ။ တိုက်ခန်းများတွင် နေသူများထံမှ ဦးကျော်မြင့်
အိမ်လခကောက်သည်မှာ ၁၉၉၃ ခုနှစ်မှ ၂၀၀၁ ခုနှစ်အထိ (၈)
နှစ်မျှ ကြာခဲ့သဖြင့် ဤကာလအတွင်းအခြားအိမ်ငှား များထံမှ
အိမ်လခယူပြီး ဒေါ်ချိုက်သင်း (ခ) ဒေါ်သင်းသင်းနိုင် ထံမှ
အိမ်လခမယူဟုဆိုလျှင် ယုတ္တိမရှိသောကြောင့် လက်ခံရန် မထိုက်
ချေ။

အိမ်ရှင်အိမ်ငှား ဆက်သွယ်မှုရှိ မရှိနှင့်စပ်လျဉ်းသော

စီရင်ထုံးကို ဤသို့တွေ့ရှိရသည်။

၂၀၀၈
ဒေါ်ချိုက်သင်း(ခ)
ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသူဦးဇော်ဝင်း)
နှင့်
ဒေါ်ခင်ညွန့်ပါ ၆

ဗြိတိသျှနှင့် နိုင်ငံခြားသမားကျမ်းစာအသင်း နှင့် ဦးတင်မောင်အမှု^(၂) တွင် ကိုယ်အမှုအရာနှင့်ပင် အိမ်ရှင် အိမ်ငှားအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိနိုင်ကြောင်း၊ ၁၉၅၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၆ ရက်နေ့ နောက်ပိုင်းတွင် အယူခံတရားလိုအား မည်သည့်တရား ဥပဒေမျှ ချုပ်ချယ်ခြင်းမရှိဘဲလျက် အချင်းဖြစ် အိမ်ခန်းကို ပြန်လည် ရရှိရန် မဆောင်ရွက်သည်သာမက (၁၉၆၁ ခုနှစ်ရောက်မှ အိမ်ခန်းရရန် စွဲဆိုသည်)၊ အယူခံတရားခံထံ တောင်းသည့် အိမ်လခ ဘီ (လ်) များပင် ပို့သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ယင်းသို့တောင်းခံသည့် အိမ်လခကို အယူခံတရားခံ ပေးဆောင်သောအခါရရှိကြောင်း ပြေစာ များပေးခဲ့သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ထောက်၍ အယူခံတရားခံအား အိမ်ငှားအဖြစ် လက်ခံသည်ဟု ဆုံးဖြတ်သည်မှာအခြေအမြစ်မရှိ၊ ယုတ္တိမတန်ဟု ဆိုရန်ခဲယဉ်းကြောင်း၊ အဆိုပါအဆောက်အအုံတွင် အခြားအိမ်ငှားများလည်းရှိသဖြင့် အယူခံတရားခံအား အိမ်ငှားတစ်ဦး အဖြစ် လက်ခံခဲ့သည်ဟု ယူဆရန်အကြောင်း ထပ်လောင်းပေါ်လွင် ခဲ့ကြောင်း သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

အထက်ပါစီရင်ထုံးလမ်းညွှန်ချက်နှင့် တိုက်ခန်း၌ ဒေါ်ချိုက်သင်း (ခ) ဒေါ်သင်းသင်းနိုင် တို့နေထိုင်သည်မှာ နှစ်ပေါင်း (၂၀) ကျော်ခြင်း၊ (၈) နှစ်ခန့်အိမ်လခပေးခဲ့သည်ဟု ကောက်ယူ နိုင်ခြင်းတို့ကို ပေါင်းစပ်သုံးသပ်ပါက ဒေါ်ချိုက်သင်း (ခ) ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်တို့ကို အိမ်ရှင် ဦးကျော်မြင့်၏အိမ်ငှားအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုလျှင် မှားယွင်းမည်မဟုတ်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ယူဆသည်။

၂။ ၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး ၊ စာ-၄၄၅

၂၀၀၈
ဒေါ်ခိုက်သင်း(ခ)
ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသူဦးဇော်ဝင်း)
နှင့်
ဒေါ်ခင်ညွန့်ပါ ၆

ထို့ပြင် အချင်းဖြစ်တိုက်ကို အန္တရာယ်ရှိသည့်တိုက်အဖြစ်
ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်က ၂၀၀၁ ခုနှစ်တွင် သတ်မှတ်ပြီး၊
ကန်ထရိုက်ဖြင့်တိုက်သစ်ဆောက်ရန်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ (၁-၇-
၂၀၀၄) ရက်စွဲပါကန်ထရိုက်တာ၊ အိမ်ရှင်နှင့် နေထိုင်သူတို့၏
အခန်းပေးအခန်းယူ၊ ငွေပေးငွေယူသဘောတူပဋိညာဉ်စာချုပ်
(သက်သေခံ-၃၉) တွင် တိုက်ဆောက်ပြီးသောအခါ ဒေါ်ခိုက်သင်း
(ခ) ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်ကို တိုက်ခန်းတစ်ခန်းပေးရန် ဖော်ပြထားပြီး၊
ကန်ထရိုက်တာ၊ ဌာနမှူးနှင့် ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်တို့ လက်မှတ်ထိုးထား
သည်။

အထက်ဖော်ပြပါ ပဋိညာဉ်စာချုပ်တွင် အဆောက်အအုံ
အသစ်၏ယာယီပိုင်ရှင်ဖြစ်သော မြို့တော်စည်ပင်ဌာနမှူး (ယာ/အုံ)
က လက်မှတ်ရေးထိုးကြောင်း၊ ဌာနမှူးတွင် စီမံခန့်ခွဲပိုင်ခွင့်ရှိကြောင်း၊
မြို့တော်စည်ပင်မှ ဌာနစုမှူး (အင်ဂျင်နီယာ) ဒေါ်နုထွေးထွေးအောင်
(ပြိုင်ပြ-၄) က ထွက်ဆိုတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင် ဦးကျော်မြင့်တို့၏ရှေ့နေက မြို့တော်
စည်ပင်ကချုပ်ပေးသော ပဋိညာဉ်သည်တရားဥပဒေနှင့် မညီကြောင်း
ဒေါ်စပ်ချစ်ဦးအမှု^(၁)ကို ကိုးကားတင်ပြသည်။ ယင်းအမှုတွင်
အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ချုပ်ချုပ်ရာ၌ အမြတ်ခွန်သက်သာစေရန်
တန်ဖိုးလျှော့ပြုသဖြင့် ဥပဒေနှင့်မညီကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြစ်သည်။
ယခုအမှု၏ပဋိညာဉ်မှာ စီမံခန့်ခွဲပိုင်ခွင့်ရှိသူ မြို့တော်စည်ပင်က
တိုက်ခန်းပေးမည့် ပဋိညာဉ်ဖြစ်၍ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ပေသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဦးကျော်မြင့် (မူလရုံးတရားလို) အား
တိုက်ခန်းလက်ရောက်ရထိုက်ကြောင်း ဒီကရီချမှတ်ပေးလျှင်

၂၀၀၈
 ဒေါ်ချိုက်သင်း(ခ)
 ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်
 (၎င်း၏အထွေထွေ
 ကိုယ်စားလှယ်စာ
 ရသည့်ဦးဇော်ဝင်း)
 နှင့်
 ဒေါ်ခင်ညွန့်ပါ ၆

ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်က ပဋိညာဉ်စာချုပ်ချုပ်၍ ဒေါ်ချိုက်သင်း
 (ခ) ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်အား တိုက်ခန်းပေးထားခြင်းနှင့် ဝိရောဓိ
 ဖြစ်သွားမည်ဖြစ်သည်။ တရားစီရင်ရေးကဏ္ဍနှင့် အုပ်ချုပ်ရေး
 ကဏ္ဍတို့ ညီညွတ်မျှတစွာပေါင်းစပ်ဆောင်ရွက်ရန် လိုကြောင်း၊
 ဦးစံဝင်းထိန် နှင့် ဦးကံစိန်
 ဦးစံဝင်းထိန် နှင့် ဦးတင်လှိုင်ထွန်းပါ ၂ အမှု^(၃) တွင် ထုံးဖွဲ့လမ်းညွှန်
 ချက်ကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားရန် လိုအပ်ပေသည်။

အယူခံတရားပြိုင် ဦးကျော်မြင့်၏ရှေ့နေက တရားရုံးချုပ်၊
 တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁၇/၂၀၀၅ (ဦးသန်းလွင်နှင့်
 ဒေါ်ခင်ညွန့် ပါ-၆) ကို ကိုးကား၍ တိုက်ခန်းလက်ရောက် ရသင့်
 ကြောင်း တင်ပြသည်။ ဦးသန်းလွင်အမှုတွင် ဦးသန်းလွင်သည်
 ဦးကျော်မြင့်၏ အိမ်ငှားမဟုတ်ကြောင်း၊ လသာမြို့နယ်ပြည်သူ့
 ကောင်စီမှ ဦးသန်းလွင်အား တိုက်ဟောင်းတွင် နေခွင့်ပြုခဲ့ခြင်း
 မှာလည်း ကုန်ဆုံးရပ်စဲသွားကြောင်း၊ ၎င်းသည်အိမ်ရှင်မရှိဟု
 ကြေညာပြီး အဆောက်အအုံကို လွှဲပြောင်းရောင်းချရန်အထိ
 ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် ထွက်ချက်များရှိကြောင်းသုံးသပ်၍ ဦးကျော်မြင့်
 တို့ကို အနိုင်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုအမှုတွင် ဒေါ်ချိုက်သင်း (ခ)
 ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်သည် ဦးကျော်မြင့်၏ အိမ်ငှားဖြစ်ကြောင်း
 ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိပြီး ၎င်းအားမြို့တော် စည်ပင်က တိုက်သစ်တွင်
 အခန်းပေးသည့် ပဋိညာဉ်သည် အတည်ဖြစ်လျက်ရှိသောကြောင့်
 အမှုနှစ်မှု၏ဖြစ်စဉ်မှာ မတူချေ။ ဤအမှုတွင် ပေါ်ပေါက်ချက်အတိုင်း
 လွတ်လပ်စွာ ဆုံးဖြတ်ခွင့် ရှိပေသည်။

ခြုံငုံသုံးသပ်ရလျှင် ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေး

၃။ ၁၉၉၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၁၃ (စုံညီ)

၂၀၀၈
ဒေါ်ချိုက်သင်း(ခ)
ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသ္မာဦးဇော်ဝင်း)
နှင့်
ဒေါ်ခင်ညွန့်ပါ ၆

ကော်မတီက တရားပြိုင် ဒေါ်ချိုက်သင်း (ခ) ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်အား တိုက်သစ်မှ အခန်းတစ်ခန်းပြန်ပေးရန် စီမံခန့်ခွဲရေး လမ်းကြောင်း အရ ပဋိညာဉ်တစ်ရပ်ပြုလုပ်ထားသည်။ ဒေါ်ချိုက်သင်း (ခ) ဒေါ်သင်းသင်းနိုင် သည် ဦးကျော်မြင့်တို့၏ အိမ်ငှားဟု ကောက်ယူ ဖွယ်ရာ သက်သေအထောက်အထားများလည်းရှိသည်။ သို့ဖြစ်ရာ တရားရုံးချုပ်က မြေရှင်ဦးကျော်မြင့်၊ ဒေါ်ခင်ညွန့်တို့၏ ပစ္စည်းနှင့် ပတ်သက်သော အခွင့်အရေးကို ထိခိုက်မည်ဟု အကြောင်းပြပြီး ဒေါ်ခင်ညွန့်တို့စွဲဆိုသည့်အတိုင်း တိုက်ခန်းလက်ရောက်ရထိုက် ကြောင်း ဒီကရီချမှတ်ခြင်းမှာ မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့်ဤအထူးအယူခံခုံရုံး၏ ပြဿနာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါအတိုင်းဖြေဆိုလိုက်သည်-

“ တရားပြိုင်လက်ရှိနေထိုင်လျက်ရှိသည့် မူလအဆောက် အအုံကို ဖြိုဖျက်ပြီးနောက်အသစ် ဆောက်လုပ်ရန် ရှိသည့် အဆောက်အအုံ၌ တရားပြိုင်အား အခန်းတစ်ခန်းပြန်လည် ပေးအပ်ရန်အတွက် တရားပြိုင်နှင့် မြို့တော်စည်ပင်သာယာ ရေးကော်မတီတို့အကြား ပဋိညာဉ်ပြုလုပ်ထားရှိသည့် အခြေ အနေတွင် တရားရုံးချုပ်က တရားလိုများနှင့် တရားပြိုင်တို့ သည် အိမ်ရှင်အိမ်ငှား မဟုတ်ဆိုသောအချက်ကို အကြောင်း ပြု၍တရားလိုများသည်အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်းကို လက်ရောက် ရထိုက်ကြောင်း ဒီကရီချထားပေးသည်မှာ တရားမျှတမှုနှင့် မှန်ကန်မှု မရှိကြောင်း၊”

၎င်းနောက် ဤအထူးအယူခံမှုကိုခွင့်ပြု၍ တရားရုံးချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကိုပယ်ဖျက်ကာ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏

စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့်စရိတ်နှင့်တကွ ပြန်လည်
အတည်ပြုလိုက်သည်။

ရှေ့နေခ ၃၀၀၀/- ကျပ် သတ်မှတ်သည်။

၂၀၀၈
ဒေါ်ခွဲက်သင်း(ခ)
ဒေါ်သင်းသင်းနိုင်
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာ
ရသ္မာဦးဇော်ဝင်း)
နှင့်
ဒေါ်ခင်ညွန့်ပါ ၆